

Bernat Sellés, esquí de fons: "Les pistes de la Cerdanya han sigut el pati de casa meva"

Net d'un dels fundadors de l'estació de Lles de Cerdanya, l'esportista afronta la seva primera participació en els Jocs Olímpics

Bernat Sellés en una competició recent. / RFEDI

Bernat Sellés (Lles de Cerdanya, 2003) participarà per primera vegada en uns **Jocs Olímpics d'Hivern** en els **esprints d'esquí de fons** que comencen aquest dimarts al Tesero Cross-Country Skiing Stadium, en els quals es planteja superar el tall dels 30 millors després de tres temporades a l'equip espanyol. Net d'un dels fundadors de l'estació d'esquí de Lles de Cerdanya, la muntanya ha sigut sempre el seu hàbitat natural i es va posar uns esquí per primera vegada als dos anys.

Sent de Lles de Cerdanya estava cantat que esquiaria, no?

Sempre he estat vinculat a l'esquí, la veritat. Soc un noi de muntanya i això ha sigut sempre 'casa'. La família del meu pare va obrir una estació d'esquí a Lles i a partir d'allà, tota la meva família va fer esquí:

els meus pares, els meus oncles i molta gent del municipi. La meva mare també és d'allà i va obrir un club que es diu Cerdanya Nòrdic. Així que inevitablement, des de petit, les meves dues germanes i jo vam créixer amb aquesta afició.

Ho portaven a l'ADN.

Sí, totalment [riu]. A l'hivern, des de l'escola ja hi havia activitats per anar a esquiar a la tarda. Després, quan vaig anar a l'institut a la Seu d'Urgell, al tornar en bus a casa anàvem cada tarda amb amics del poble que també competien. Sempre ha sigut molt natural en la meva vida. Les meves dues germanes també han estat a la Federació Catalana; una fins i tot va passar pel seguiment de l'equip nacional. Els meus pares van competir i tinc un tiet que va estar a prop d'anar a uns Jocs. I, a més, quan hi ha neu, tinc les pistes al pati de casa meva.

Quan passa de ser «competir amb els amics» a posar-se objectius seriosos?

Des de petit ja competíem en circuits estatals, però hi va haver un moment en què vaig entrar en un grup de seguiment de la Federació Catalana. Allà em vaig marcar objectius: primer entrar a l'equip català i després a l'espanyol. Fa tres anys que vaig complir aquest objectiu i ara he aconseguit el meu bitllet als Jocs. Vaig arribar a pensar que no ho aconseguiria després de la lesió de l'espatlla.

Com va ser aquell moment?

Estava esquiant tranquil·lament amb uns amics l'abril de l'any passat, però vaig caure i em vaig lesionar l'espatlla. Va ser fort perquè vaig tenir l'espatlla dislocada unes hores. S'havia de decidir si m'operava i vaig haver de prendre decisions per intentar arribar aquí en condicions. Em vaig operar i, per sort, tot ha acabat sortint bé, tot i que encara no tinc la mobilitat completa.

Què espera dels seus primers Jocs?

¿La veritat? Vull arribar el més lluny que pugui i superar el tall del top 30. Una vegada superat això, em sentiria molt satisfet arribant a quarts.

En l'esquí de fons va optar per especialitzar-se en esprint, per què?

Els entrenaments no tenen res a veure. Són esforços molt intensos de màxim tres minuts. He provat totes les modalitats, però quan arribes a cert nivell t'adones que has de triar una modalitat. Amb el meu entrenador vam valorar que tenia millors condicions físiques per a esprint i vam apostar per això. Soc més explosiu i potent com a esportista i això m'encaixava més.

Practica més esports a més d'esquí?

He fet hoquei gel a Puigcerdà, futbol i molts esports extraescolars: atletisme, bici... Però des de sempre he competit en esquí i, quan ets petit, fas de tot: distància, esprint, totes les disciplines. M'encanta l'esport.

És molt jove, estudia?

Sí. Estudi CAFE a la Seu d'Urgell, al campus del Pirineu. Intento fer un curs per any, però de vegades és molt complicat viatjant tant. El primer semestre vaig menys a classe perquè entreno dues vegades al dia, però segueixo el ritme quan puc, estudio fora i el segon semestre faig exàmens a l'abril per poder aprofitar la temporada.

I quan no està esquiant o estudiant?

La veritat és que gairebé sempre estem fora entrenant. Vivim gran part de l'any fora, per exemple, a principis de temporada vam marxar un mes i mig, vam tornar 10 dies i ens vam tornar a marxar un altre mes. A l'estiu m'agrada tot el relacionat amb la muntanya: excursions, estar amb amics, quedar per sortir, jugar a futbol... No tinc una gran afició concreta.

Té referents esportius?

Notícies relacionades

No soc de fixar-me gaire en d'altres; cadascú fa el seu camí. Però sí que respecto gent pel que ha fet i per d'on ve: per exemple, Kilian Jornet, que va néixer allà mateix, i Marc Márquez, per com ha superat lesions.